

[Himmelstrup.]

det er rimeligt, at Spritproduktionen giver sine Dyrkere en højere Pris for et Raastof end den Produktionsgren, som ligger lige nede paa Rentabilitetsgrænsen. Vi mener ogsaa, at den Formulering, som nu er vedtaget, danner et fast Grundlag for Afregningen, hvad der vil være i høj Grad ønskeligt i dette Tilfælde.

Af disse Grunde kan vi fra vor Side ikke stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet, men vi maa stemme mod dette Forslag.

Christmas Møller: Det er jo kun det stillede Ændringsforslag, som i Øjeblikket foreligger til Behandling. Det vil derfor ikke være muligt for mig at fremsætte Bemærkninger om Lovforslaget i sin Helhed nu under Behandlingen af Ændringsforslaget, men jeg forbeholder mig at vende tilbage hertil, naar Afgørelsen om Ændringsforslaget har fundet Sted.

Jeg skal blot om dette Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet med Tilslutning af Ministeren for Handel og Industri, og om den Affattelse, som Landstinget har givet Lovforslaget paa det paagældende Punkt; sige, at der efter de Oplysninger, der foreligger, ikke kan være den fjerneste Tvivl om — jeg tror ogsaa, at et saa sækkyndigt Medlem som det ærede Medlem Hr. Steen, der er Medlem af det saakaldte Kartoffeludvalg, vil sige, at dette er rigtigt —; at med Hensyn til selve den Pris, som Kartoffeldyrkerne kan faa af Fabrikkerne, hvad enten den ene eller den anden Affattelse bliver vedtaget, vil al Sandsynlighed — man kan maaske oven i Købet udtrykke sig stærkere — tale for, at den ikke ændres. Dette fører mig til at sige, at jeg synes ikke, det kan give Anledning til saa stor en Strid.

Ogsaa vi for vort Vedkommende ønsker, at § 2 bliver vedtaget i den Skikkelse, Landstinget har givet den, og vil som Følge af de Grunde, ud fra hvilke vi allerede ved tredje Behandling her i dette Ting gav dette Ændringsforslag vor Tilslutning, fortsat støtte denne Affattelse. Og vi kan ikke se, at der er nogen som helst virkelig Begrundelse for, at man ikke opretholder Landstingets Affattelse. Men jeg maa have Lov til at gøre den Bemærkning, at et Punkt af særlig stor Realitet kan det ikke siges at være. Derimod er der unægtelig i Lovforslaget i den Skikkelse, det i øvrigt har fra Landstinget, Punkter af Realitet, men dem kan vi vende tilbage til, naar Lovforslaget i sin Helhed sættes til Forhandling.

Steen: Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har nu, jeg ved efterhaanden ikke for hvilken Gang under denne Sags Behandling, forsikret det høje Ting om, at De danske Spritfabrikker godt kunde betale noget mere for Kartofflerne. Jeg ved ikke, hvad Formaalet er, for det er mig ikke bekendt, at nogen har modsagt det ærede Medlem, og jeg ønsker heller ikke at forsøge mig i den Rolle. Men naar det ærede Medlem har sagt det, saa bliver det hele ligesom borte. Bare han selv vilde drage Konklusionen deraf. Men nej, det ærede Medlem gaar videre og siger, at med det Ændringsforslag, som her foreligger, sikres der ikke Dyrkerne af Kartoffler til Spritfabrikkerne en højere Pris end den, der er fastsat for de Kartoffeldyrkeres Vedkommende, som leverer til Melfabrikkerne. Nej, men der sikres heller ikke de paagældende Dyrkere en bedre Pris, hvis Landstingets Affattelse ophøjes til Lov.

Jeg kunde ønske, at første Afsnit af det Ændringsforslag, der her foreligger, slet ikke var med, idet der efter min Opfattelse ikke er forbundet nogen reel Hensigt med at fastsætte de paagældende Procenter i selve Loven, da det, der er det afgørende for, hvilken Pris de paagældende Dyrkere kan opnaa, ligger i det næste Afsnit, i det Afsnit, der fastsætter, at ved Godkendelsen af Kontrakterne skal Handelsministeren tage Hensyn til, at Dyrkerne af Kartoffler til Spritfabrikkerne opnaa samme Pris som de andre; og det er aldeles ikke de 3 Kr., men det er de 3 Kr. plus det Beløb, som Dyrkerne til Melfabrikkerne indirekte faar derigennem, at den Melpris, der er fastsat, er saa høj, at den indeholder Dækning for det, der efter Loven skal udbetales Dyrkerne af Kartoffler, plus det Beløb, der gennem 10—15 Aar, hvor langt Aaremaalet nu bliver, vil være nødvendigt til at afdrage de 350 000 Kr., hver Fabrik har kostet, plus de Beløb, der gennem Aarene medgaar til Forrentning heraf.

Det reelle Forhold er saaledes dette, at naar denne Bestemmelse praktiseres, som den efter sin Ordlyd skal praktiseres, og som vi har den højtærede Ministers Oplysninger om, han vil praktisere den, indeholder dette Sikkerhed for en Pris til Dyrkerne af Kartoffler til Spritfabrikkerne, der er højere end den, her er foreslaaet, hvad enten man tager de 16 eller 17 pCt. Derfor forekommer det mig, at denne Strid efterhaanden er ved at blive lidt for langtrukken. Men naar Venstre har foretrukket i Mødsætning til, hvad der oprindeligt var Tilfældet, at der i Lovfor-